

stk. 2, under domsforhandlingen er omfattet af bestemmelsen.

Det indebærer, at både dommere og eventuelle domsmænd er udelukket fra at deltage i behandlingen af sådanne spørgsmål. Afgørelser om varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2, eller om brevåbning eller brevstandsning efter § 781, stk. 4, må derfor træffes af en anden dommer eller en anden afdeling, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 60, stk. 3.

Bestemmelsen omfatter også afgørelser om varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2, hvor tiltalte ikke i forvejen er varetægtsfængslet. Dette vil dog formentlig kun sjældent forekomme under domsforhandlingen.

Bestemmelsen omfatter endvidere afgørelser, hvor tiltalte anmoder om, at en varetægtsfængsling ophæves efter den foreslåede bestemmelse i § 767, stk. 2, hvis der i den forbindelse bliver spørgsmål om varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2. Dette gælder både, hvis tiltalte allerede er fængslet efter § 762, stk. 2, og hvis tiltalte er fængslet efter § 762, stk. 1, men anklagemyndigheden påstår fængsling efter stk. 2, såfremt retten finder, at der ikke længere er grundlag for fængsling efter stk. 1. Hvis retten kun skal tage stilling til, om der fortsat er grundlag for varetægtsfængsling efter § 762, stk. 1, skal afgørelsen derimod træffes af den dommer eller - i landsretten - den afdeling, der deltager i domsforhandlingen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 767, stk. 2, og til pkt. 7 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (retsplejelovens § 60, stk. 3)

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at gøre det klart, at den ændrede formulering af retsplejelovens § 60, stk. 2, ikke udelukker, at der under domsforhandlingen kan afsiges kendelse om varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2, tages stilling til en anmodning om ophævelse af en varetægtsfængsling efter § 767, stk. 2, eller træffes afgørelse om brevåbning og brevstandsning efter § 781, stk. 4. En sådan afgørelse skal blot, medmindre der er tale om en tilståelsessag, eller sagen i øvrigt for så vidt angår de forhold, der har givet anledning til indgrebet, ikke omfatte beviserne for tiltaltes skyld, afsiges af en anden dommer, i landsretten af en anden afdeling.

Der henvises i øvrigt til pkt. 7 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (retsplejelovens § 91, stk. 3)

Det foreslås, at domsmænd ikke skal medvirke ved

en afgørelse om varetægtsfængsling, der træffes under domsforhandlingen, hvis afgørelsen efter den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 60, stk. 3, træffes af en dommer eller i landsretten en afdeling, der ikke deltager i domsforhandlingen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 7 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (retsplejelovens § 124, stk. 8)

Den gældende bestemmelse om advokatselskaber i retsplejelovens § 124, stk. 8, indebærer, at der kan pålægges aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende bødeansvar for overtrædelse af reglerne i § 124, stk. 1, 3 eller 4, eller forskrifter, der udstedes i medfør af stk. 5.

Ved lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven blev der fastsat regler om strafansvar for selskaber m.v. (juridiske personer) i straffeloven, således at bestemmelser herom i andre love kan udformes som en henvisning til reglerne i straffeloven. Det var i bemærkningerne til lovforslaget forudsat, at allerede gældende bestemmelser om strafansvar for juridiske personer blev ændret i overensstemmelse hermed ved førstkommande lejlighed.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i retsplejelovens § 124, stk. 8, ændres til en henvisning til reglerne i straffelovens 5. kapitel om strafansvar for juridiske personer.

Til nr. 9 og 10 (retsplejelovens § 133, stk. 3 og 5)

Ændringerne angår reglerne om, hvordan advokater opnår møderet for landsret og i alle sager for Sø- og Handelsretten. Der henvises herom nærmere til pkt. 8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at de to prøvesager, der skal føres med henblik på at opnå møderetten, for fremtiden skal kunne føres for to forskellige retter.

Det vil fortsat skulle bero på en helhedsvurdering af udførelsen af de to prøvesager, om prøvesagskandidaten har bestået prøven. I det omfang, prøven aflægges for to forskellige retter, forudsætter forslaget derfor, at der foretages en samlet bedømmelse af dommere ved to forskellige retter.

Det foreslås endvidere, at 3-års fristen for udførelsen af anden prøvesag forlænges til en 5-års frist.

Adgangen til at dispensere fra fristen foreslås bevareret, og det foreslås, at det er den ret, hvor anden prøvesag udføres, der skal kunne meddele dispensationen. Det forudsættes, at i de tilfælde, hvor prøvesagerne ønskes ført for to forskellige retter, vil der ikke bli-